úřad st-lčinu podání povahu odvolání proto, že z něho nebylo patrno, že si st-lka přeje, aby o jejím podání bylo rozhodováno odvolací instancí, aniž však požadoval, aby tato odvolací instance byla jmenována. Lze proto přes hořejší výtku, jež v obsahu nař. rozhodnutí nemá žádného podkladu, přejíti bez dalšího zřetele.

Ve věci samé je stížnost názoru, že ve smyslu § 19 odst. 2 vlád. nařízení č. 8/1928 Sb., jenž praví, že z podání má býti zřejmo, kdo je činí, o jakou věc jde a jaký návrh se činí, nemohla býti podání z 23. září 1930 upírána povaha odvolání, když kromě uvedených dvou prvých požadavků splnilo ono podání též třetí požadavek, obsahujíc ve větě »z těchto důvodů odmítáme tento předpis« návrh na zrušení výměru úřadovny. Stížnosti však nebylo možno přisvědčiti.

Za pravdu jest jí dáti potud, pokud tvrdí, že v nahoře uvedeném obratu je spatřovati návrh, aby výměr úřadovny byl zrušen. Leč takový návrh zrušovací nemůže sám o sobě propůjčiti podání, v němž jest obsažen, povahu odvolání, když přece je najevě, že provedení aktu zrušovacího mohlo býti žádáno nejen na úřadu odvolacím, nýbrž i na orgánu, jenž vydal výměr, s jehož obsahem projevilo podání věcnou nespokojenost. Měl tedy dopis st-lčin z 23. září 1930 sice povahu podání, jak na ně nazírá nahoře uvedený předpis 2. odst. § 19 cit. vlád. nařízení, leč jen proto nemusil býti ještě odvoláním. Jím by se byl stal teprve tenkráte, kdyby návrh zrušovací nebo ostatní obsah podání byl formulován tak, aby z něho bylo patrno, že účelem jeho bylo docíliti toho, čeho se právě odvoláním docíliti má, totiž vznesení sporu na instanci odvolací a přezkoumání a zrušení aktu, proti němuž podání směřovalo, touto stolicí odvolací. Že by tato vůle byla v obsahu st-lčina podání z 23. září 1930 nějak projevena, stížnost netvrdí. Ale pak nemůže jen z toho, že v dopise z 23. září 1930 byla projevena vůle, aby výměr úřadovny byl zrušen, právem dovozovati, že šlo o podání odvolací, jež odvolacími instancemi mělo býti věcně vyřízeno.

Současně jest zjevno, že projev vůle, aby ve věci rozhodla stolice odvolací, je podstatnou m a t e r i á l n í náležitostí, jež teprve nějakému podání propůjčuje povahu instančního odvolání. Je-li tomu tak, pak nedostatek takového projevu není formální vadou podání, jak se domnívá stížnost, a nelze pak ovšem z ustanovení 2. odst. § 19 vládního nařízení č. 8/1928 Sb., na nějž stížnost poukazuje, proti nař. rozhodnutí nic vytěžiti.

Č. 12.503.

Ž i v n o s t e n s k é p r á v o: **Potvrditi průkaz o řádném ukončení služebního poměru náleží společenstvu, k němuž učební pán byl podle jeho stanov povinen přistoupiti, nikoli společenstvu, u něhož byl fakticky veden jako člen a měl učně, o kterého jde, přihlášeného.**

(Nález z 18. září 1936 č. 14.807/36.)

V ě c: Společenstvo mistrů pokryvačských z politických okresů Karlovy Vary, Kraslice, Jáchymov, Žlutice a Nejdek proti rozh. zem. úřadu v Praze z 26. listopadu 1931 o ohlášení živnosti pokryvačské.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Zúčastněná strana Josef L. ohlásil okr. úřadu v Karlových Varech, že hodlá v Drahovicích v domě čp. 1 provozovati živnost pokryvačskou.

Okr. úřad v Karlových Varech výměrem z 30. dubna 1931 nevzal na vědomí opověď žadatele, poněvadž nepodal plný průkaz způsobilosti k nastoupení pokryvačské živnosti, ježto předložené učební vysvědčení není podepsáno od příslušného společenstva mistrů pokryvačských, nýbrž od společenstva smíšených živností ve Staré Roli.

Žal. úřad nař. rozhodnutím vyhověl odvolání žadatele a zrušiv rozhodnutí okr. úřadu, vzal opověď žadatelovu na vědomí. K odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že žadatel učil a vyučil se řemeslu pokryvačskému u Adolfa H. ve Staré Roli v době od 16. dubna 1916 do 16. dubna 1919. Ježto jmenovaný učební pán byl členem společenstva smíšených živností ve Staré Roli, byl též žadatel u tohoto společenstva ve smyslu ustanovení § 99 odst. 1 živn. řádu jako učeň přihlášen a bylo tudíž toto společenstvo příslušným pro vydání výučního listu. Ježto pak žadatel i ostatním požadovaným podmínkám živn. řádu vyhověl, bylo opověď jeho vzíti na vědomí.

O stížnosti společenstva mistrů pokryvačských v Karlových Varech do tohoto rozhodnutí podané uvažoval nss takto:

Na sporu je otázka, které živnostenské společenstvo bylo oprávněno potvrditi učební vysvědčení zúčastněné strany, aby mohlo býti částečným průkazem její řemeslné způsobilosti po rozumu § 14 odst. 1 živn. řádu, zda totiž bylo to společenstvo smíšených živností ve Staré Roli, či odborné společenstvo mistrů pokryvačských v Karlových Varech.

Žal. úřad stojí na stanovisku, že příslušným k tomu bylo smíšené společenstvo ve Staré Roli, poněvadž učební pán zúčastněné strany byl v době, kdy učební poměr existoval, faktický jako člen u tohoto společenstva veden v evidenci a také zúčastněnou stranu u něho jako učně měl přihlášenu, kdežto stěžující si společenstvo mistrů pokryvačských v Karlových Varech je toho náhledu, že ono bylo příslušným k potvrzení učebního vysvědčení zúčastněné strany, poněvadž právně byl učební pán zúčastněné strany členem tohoto odborného společenstva, ježto členy jeho jsou všichni, kdož v jeho obvodu, který vztahuje se i na Starou Roli, provozují živnost pokryvačskou.

Po stránce právní musil nss se přikloniti k názoru zastávanému stížností. Podle § 14 odst. 2 bodu 1 k živn. řádu vyžaduje se k nastoupení řemeslné živnosti též průkaz o řádném ukončení učňovského poměru, jenž ohledně těch osob, které byly v učení u živnostníků přináležejících nějakému společenstvu živnostenskému, má pozůstávati v předložení tovaryšského listu vydaného tímto společenstvem. V daném případě není na sporu otázka, zda vzhledem k tomuto předpisu stačí předložení učebního vysvědčení potvrzeného společenstvem, či je nutno vykázati se tovaryšským listem, nýbrž spor je pouze o to, které společenstvo bylo povoláno dotčený průkaz způsobilosti podepsati. Poněvadž zákon mluví o společenstvu, jemuž dotyčný živnostník jako člen přináleží, a poněvadž příslušnost ta řídí se podle stanov společenstva, dlužno za

příslušné společenstvo považovati ono společenstvo, k němuž podle stanov jeho dotčený učební pán povinen byl přistoupiti. Proto, kdyby pravda bylo, jak tvrdí stížnost, že v roce 1907 zřízeno bylo samostatné odborné společenstvo mistrů pokryvačských v Karlových Varech, a že mistři pokryvačští v jeho obvodu živnost provozující byli právoplatně vyloučeni ze svazku dosavadních společenstev a přikázáni byli do svazku tohoto nově zřízeného společenstva, jehož působnost nesporně vztahuje se i na Starou Roli, kde provozoval pokryvačskou živnost učební pán zúčastněné strany v době učebního poměru jejího, pak bylo by jedině toto společenstvo povoláno k tomu, aby vydalo, resp. potvrdilo zúčastněné straně průkaz způsobilosti o řádném ukončení učebního poměru, a nikoli společenstvo smíšených živností ve Staré Roli, třeba učební pán zúčastněné strany formálně zůstal býti veden v evidenci tohoto společenstva jako člen jeho a zúčastněnou stranu také jako učně u něho přihlásil. Neboť společenstvo to po vyloučení mistrů pokryvačských z jeho svazku, nebylo by více oprávněno, aby svoji pravomoc vykonávalo i vůči osobám, jež právně do jeho svazku více nepatří.

Žal. úřad, veden jsa mylným právním názorem, že rozhodnou je pouze okolnost, že učební pán zúčastněné strany fakticky byl veden v evidenci u společenstva smíšených živností ve Staré Roli jako člen jeho a že také zúčastněnou stranu u něho jako učně přihlásil, nezabýval se jedině rozhodující otázkou, zda učební pán zúčastněné strany i právně zůstal býti členem tohoto společenstva po zřízení odborného společenstva pokryvačských mistrů v Karlových Varech.

Žal. úřad měl tím spíše tuto otázku řešiti, poněvadž zúčastněná strana ve svém rekursu popírala, že by skutečně bylo došlo k vyloučení jejího učebního pána ze svazku společenstva smíšených živností ve Staré Roli a přikázání jeho odbornému společenstvu pokryvačských mistrů v Karlových Varech, ježto akt týkající se vyloučení mistrů pokryvačských ze svazku společenstva smíšených živností ve Staré Roli nebyl řádně doručen.

Opominutí žal. úřadu rozřešiti svrchu uvedenou otázku, zakládá podstatnou vadu řízení, a poněvadž vada ta byla způsobena nesprávným právním názorem žal. úřadu, bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zákona o ss.

č. 12.504.

Živnostenské právo. — Policejní věci: I. * Okolnost, že straně jsou známy schválené poplatkové sazby soukromého zprostředkovacího podniku, neliberuje zprostředkovatele od jeho povinnosti, doručiti tyto sazby straně po rozumu § 4 odst. 7 zák. č. 203/1925 Sb. — II. * Skutečnost, že strana při zahájení jednání odmítla přijetí schválené poplatkové sazby soukromého zprostředkovacího podniku, neopravňuje zprostředkovatele k tomu, aby v jednání pokračoval a smlouvu o zprostředkování uzavřel bez doručení sazeb straně po rozumu § 4 odst. 7 zák. č. 203/1925 Sb.

(Nález z 18. září 1936 č. 14.808/36.)